

สรุปข่าว ส่งเสริมการเกษตร

กรมส่งเสริมการเกษตร
กรมส่งเสริมการเกษตร
กรมส่งเสริมการเกษตร
ศูนย์ข่าวกรมส่งเสริมการเกษตร
agritech.pr@gmail.com

สรุปข่าวกรมส่งเสริมการเกษตร ประจำวันที่ 9 พฤศจิกายน 2569

ส่วนกลาง			
ประเด็น	**ลำดับ**	**หัวข้อข่าว**	**ช่องทางการเผยแพร่**
EUDR	1	EUDR บังคับใช้ ธ.ค. 2569 ผู้ประกอบการต้องตรวจสอบห่วงโซ่อุปทานสินค้าเสี่ยงตัดป่า	- เว็บไซต์ ฐานเศรษฐกิจ - เว็บไซต์ HeadTopics
ส่วนภูมิภาค			
ประเด็น	**ลำดับ**	**หัวข้อข่าว**	**ช่องทางการเผยแพร่**
ทะเบียนเกษตรกร	2	ยิ่งอ เร่งขึ้นทะเบียนเกษตรกร รับประกันภัยพิบัติแห่งชาติ คุ้มครอง 3 ภัยวงเงินสูง	- เว็บไซต์ 77 ข่าวเด็ด - เว็บไซต์ สมาคมนักหนังสือพิมพ์ภูมิภาคแห่งประเทศไทย
ศูนย์บ่มเพาะเกษตรกรรุ่นใหม่	3	เกษตรอำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง ลงพื้นที่ติดตามการดำเนินงานศูนย์บ่มเพาะเกษตรกรรุ่นใหม่ หมู่ที่ 2 ตำบลทุ่งยาว	- เว็บไซต์ NBTConnext
ผู้ประสบภัยด้านพืช	4	เกษตรอำเภอวังวิเศษ จังหวัดตรัง ลงพื้นที่สำรวจความเสียหายของเกษตรกรผู้ประสบภัยด้านพืชในตำบลท่าสะบ้า	- เว็บไซต์ NBTConnext
แปลงใหญ่ปาล์มน้ำมัน	5	เกษตรอำเภอย่านตาขาว จังหวัดตรัง ลงพื้นเยี่ยมเยียนกิจกรรมการผสมปุ๋ยเคมีสูตร 14-7-35 ของแปลงใหญ่ปาล์มน้ำมันบ้านคลองลำเลียง ตำบลทุ่งค่าย	- เว็บไซต์ NBTConnext

https://www.thansettakij.com/sustainable/environment/673238

วันที่ 8 พฤศจิกายน 2569

คู่มือ EUDR สรุปข้อกำหนด ขั้นตอนตรวจสอบ สิ่งที่ผู้ประกอบการต้องทำ

KEY POINTS

- กฎระเบียบ EUDR กำหนดให้ผู้ประกอบการที่นำเข้าสินค้า 7 กลุ่มเสี่ยง (เช่น ปาล์ม ยางพารา กาแฟ โกโก้) ต้องพิสูจน์ว่าสินค้าไม่ได้มาจากพื้นที่ตัดไม้ทำลายป่าหลังปี 2563 และผลิตอย่างถูกกฎหมาย
- ผู้ประกอบการมีหน้าที่ตรวจสอบย้อนกลับห่วงโซ่อุปทานและจัดทำเอกสารแสดงการตรวจสอบสถานะ (DDS) ซึ่งต้องระบุข้อมูลสำคัญ เช่น พิกัดภูมิศาสตร์ (Geolocation) ของทุกแปลงที่ผลิต เพื่อยื่นต่อระบบของ EU ก่อนนำเข้าสินค้า
- กฎนี้จะเริ่มบังคับใช้กับบริษัทขนาดใหญ่และขนาดกลางตั้งแต่วันที่ 30 ธันวาคม 2569 โดยมีบทลงโทษรุนแรงหากไม่ปฏิบัติตาม เช่น ค่าปรับอย่างน้อย 4% ของยอดขายรวมใน EU และการยึดสินค้า

กฎระเบียบ EUDR ของสหภาพยุโรปกำหนดให้บริษัทขนาดใหญ่และขนาดกลางที่นำเข้าสินค้า 7 กลุ่มเสี่ยง ต้องพิสูจน์ว่าไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการตัดไม้ทำลายป่า เริ่มตั้งแต่ 30 ธันวาคม 2569 ขณะที่ผู้ประกอบการขนาดเล็กและรายย่อยเริ่มปฏิบัติตาม 30 มิถุนายน 2570 โดยความท้าทายสำคัญอยู่ที่การตรวจสอบข้อมูลแหล่งผลิตและความเสี่ยงตลอดห่วงโซ่อุปทาน ซึ่งหากไม่ปฏิบัติตามอาจถูกปรับอย่างน้อย 4% ของยอดขายรวมต่อปีในสหภาพยุโรป

หลายปีที่กฎระเบียบว่าด้วยสินค้าปลอดการตัดไม้ทำลายป่าของสหภาพยุโรป (EU Deforestation Regulation: EUDR) มีความไม่แน่นอนด้านกำหนดเวลาบังคับใช้ โดยกรุงบรัสเซลส์ได้เลื่อนกำหนดออกไปแล้ว 2 ครั้ง ปรับลดขอบเขตการบังคับใช้ และลดความซับซ้อนของเอกสาร ทำให้หลายบริษัทตัดสินใจรอดูสถานการณ์ แต่ช่วงเวลาแห่งการรอดูดังกล่าวได้สิ้นสุดลงแล้ว

ตั้งแต่วันที่ 30 ธันวาคม 2569 บริษัทขนาดใหญ่และขนาดกลางที่นำผลิตภัณฑ์โกโก้ กาแฟ ไม้ ถั่วเหลือง โค ยางพารา หรือน้ำมันปาล์มเข้าสู่ตลาดสหภาพยุโรป จะต้องพิสูจน์ว่าสินค้าเหล่านั้นปลอดจากการตัดไม้ทำลายป่า และมีเอกสารแสดงการตรวจสอบสถานะอย่างรอบด้าน (Due Diligence Statement) รองรับ ส่วนวิสาหกิจขนาดย่อมและขนาดเล็กจะเริ่มปฏิบัติตามตั้งแต่วันที่ 30 มิถุนายน 2570

สมาคมการค้าของเนเธอร์แลนด์ evofenedex ระบุว่า คำถามในขณะนี้ไม่ใช่ว่า EUDR จะมีผลบังคับใช้หรือไม่ แต่เป็นเรื่องที่องค์กรของคุณพร้อมแล้วหรือยัง และสำหรับบริษัทส่วนใหญ่ ความท้าทายที่ยากที่สุดไม่ได้อยู่ภายในองค์กรของตนเอง แต่อยู่ลึกลงไปหลายระดับในห่วงโซ่อุปทาน โดยเกี่ยวข้องกับซัพพลายเออร์ในเอเชีย แอฟริกา และลาตินอเมริกา

ทำไมสหภาพยุโรปต้องมีกฎระเบียบว่าด้วยการตัดไม้ทำลายป่า
EUDR ถูกจัดทำขึ้นเพื่อลดผลกระทบของสหภาพยุโรปที่มีต่อการสูญเสียพื้นที่ป่าทั่วโลก ปัจจุบันโลกยังคงสูญเสียพื้นที่ป่าจากการตัดไม้ทำลายป่าประมาณ 10.9 ล้านเฮกตาร์ต่อปี โดยพื้นที่ป่าจำนวนมากถูกแผ้วถางเพื่อเพาะปลูกสินค้าโภคภัณฑ์ที่ท้ายที่สุดถูกนำเข้าสู่ห่วงโซ่อุปทานของสหภาพยุโรป

รายงานการประเมินทรัพยากรป่าไม้โลกปี 2568 (FAO Global Forest Resources Assessment 2025) ระบุว่า การตัดไม้ทำลายป่าชะลอตัวลงจากระดับ 17.6 ล้านเฮกตาร์ต่อปีในช่วงทศวรรษ 1990 แต่ปัจจุบันอัตราการสูญเสียพื้นที่ป่ายังคงอยู่ในระดับสูงเกินไป โดยพื้นที่ป่าทั่วโลกมีทั้งหมด 4.14 พันล้านเฮกตาร์ หรือคิดเป็น 32% ของพื้นที่ดินทั้งหมดบนโลก

กฎระเบียบ Regulation (EU) 2023/1115 มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 29 มิถุนายน 2566 และเข้ามาแทนที่กฎระเบียบไม้ของสหภาพยุโรปฉบับเดิม (EU Timber Regulation: EUTR) โดยเว็บไซต์ของคณะกรรมาธิการยุโรปมีแนวทางอย่างเป็นทางการ คำถามที่พบบ่อย และวิดีโออธิบายเกี่ยวกับ EUDR

EUDR กำหนดให้ผู้ประกอบการต้องทำอะไรบ้าง
การจำหน่ายสินค้าที่อยู่ภายใต้ขอบเขตของกฎระเบียบในสหภาพยุโรป หรือการส่งออกสินค้าเหล่านั้นจากสหภาพยุโรป บริษัทต้องพิสูจน์ว่าสินค้าปลอดจากการตัดไม้ทำลายป่า ผลิตอย่างถูกต้องตามกฎหมาย และมีเอกสารแสดงการตรวจสอบสถานะอย่างรอบด้านรองรับ

กฎดังกล่าวครอบคลุมสินค้าโภคภัณฑ์ 7 กลุ่ม และผลิตภัณฑ์ในชีวิตประจำวันจำนวนมากที่ผลิตจากสินค้าเหล่านี้ ตั้งแต่เฟอร์นิเจอร์ กระดาษ ไปจนถึงเครื่องหนัง ยางรถยนต์ และช็อกโกแลต

แม้จะมีการเลื่อนกำหนดบังคับใช้และปรับลดความซับซ้อนของกฎระเบียบ แต่สาระสำคัญของกฎหมายยังคงไม่เปลี่ยนแปลง ผลิตภัณฑ์ทุกชนิดที่เกี่ยวข้องและนำเข้าสู่ตลาดสหภาพยุโรปหรือส่งออกจากตลาดดังกล่าว ต้องมีคุณสมบัติครบ 3 ประการ ได้แก่ ปลอดจากการตัดไม้ทำลายป่า ผลิตขึ้นตามกฎหมายของประเทศที่ผลิต และมีเอกสารแสดงการตรวจสอบสถานะอย่างรอบด้าน (DDS)

คำว่าปลอดจากการตัดไม้ทำลายป่า หมายถึง วัตถุดิบต้องไม่ได้มาจากการเพาะปลูกหรือเลี้ยงสัตว์บนพื้นที่ที่มีการตัดไม้ทำลายป่าหลังวันที่ 31 ธันวาคม 2563

กฎระเบียบครอบคลุมสินค้าโภคภัณฑ์ 7 กลุ่ม และผลิตภัณฑ์จำนวนมากที่ผลิตจากสินค้าเหล่านี้ ได้แก่

โกโก้ เช่น เมล็ดโกโก้ เนยโกโก้ และช็อกโกแลต
กาแฟ เช่น กาแฟดิบ กาแฟคั่ว และเปลือกกาแฟ
ไม้ เช่น ไม้แปรรูป ไม้อัด เฟอร์นิเจอร์ เยื่อกระดาษ กระดาษ และบรรจุภัณฑ์
ถั่วเหลือง เช่น เมล็ดถั่วเหลือง กากถั่วเหลือง และน้ำมันถั่วเหลือง
โค เช่น โคมีชีวิต เนื้อวัว หนังและหนังสัตว์
ยางพารา เช่น ยางธรรมชาติ ยางรถยนต์ ถุงมือ และผลิตภัณฑ์ยาง
ปาล์มน้ำมัน เช่น น้ำมันปาล์ม น้ำมันเมล็ดในปาล์ม และผลิตภัณฑ์อนุพันธ์
กำหนดเวลาสำคัญของ EUDR
EUDR มีพัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงกำหนดบังคับใช้ที่สำคัญ ดังนี้

มิถุนายน 2566 EUDR มีผลบังคับใช้
ธันวาคม 2567 เลื่อนกำหนดบังคับใช้ครั้งแรก จากวันที่ 30 ธันวาคม 2567 เป็นวันที่ 30 ธันวาคม 2568
23 ธันวาคม 2568 ประกาศ Regulation (EU) 2025/2650 ซึ่งเป็นการเลื่อนกำหนดครั้งที่ 2 พร้อมกำหนดบทบาทใหม่ของ “ผู้ประกอบการปลายน้ำ” (Downstream Operator) และปรับลดความซับซ้อนของการยื่นคำประกาศสำหรับผู้ประกอบการต้นน้ำขนาดย่อมและขนาดเล็ก
4 พฤษภาคม 2569 คณะกรรมาธิการยุโรปเผยแพร่ผลการทบทวนเพื่อลดความซับซ้อนของกฎระเบียบ พร้อมคำชี้แจง ขอบเขตผลิตภัณฑ์ที่ปรับปรุงใหม่ และการยกระดับระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

30 ธันวาคม 2569 EUDR เริ่มบังคับใช้กับบริษัทขนาดใหญ่และขนาดกลาง รวมถึงผู้ประกอบการไม้ขนาดย่อมและขนาดเล็ก
30 มิถุนายน 2570 EUDR เริ่มบังคับใช้กับวิสาหกิจขนาดย่อมและขนาดเล็ก ยกเว้นกิจการที่อยู่ภายใต้กฎระเบียบไม้ของสหภาพยุโรปอยู่แล้ว
ใครมีหน้าที่รับผิดชอบในการปฏิบัติตาม EUDR
การปรับลดความซับซ้อนของ EUDR ช่วยลดภาระด้านเอกสาร โดยเฉพาะผู้ประกอบการปลายน้ำของห่วงโซ่อุปทาน แต่ไม่ได้เปลี่ยนแปลงข้อกำหนดที่ต้องพิสูจน์ตามกฎหมาย

ผู้นำเข้า หรือบริษัทที่นำผลิตภัณฑ์เข้าสู่ตลาดสหภาพยุโรปเป็นรายแรก เป็นผู้รับผิดชอบหลักในการปฏิบัติตาม EUDR โดยต้องดำเนินการตรวจสอบสถานะอย่างรอบด้าน (Due Diligence) ยื่นเอกสารคำประกาศการตรวจสอบสถานะอย่างรอบด้าน (DDS) ผ่านระบบสารสนเทศของสหภาพยุโรป และเก็บหลักฐานเพื่อแสดงต่อหน่วยงานกำกับดูแลว่าผลิตภัณฑ์เป็นไปตามข้อกำหนด

การแก้ไขกฎระเบียบในปี 2568 ทำให้บทบาทดังกล่าวชัดเจนขึ้น โดยกำหนดให้ผู้ประกอบการรายแรกที่นำสินค้าเข้าสู่ตลาดเป็นผู้รับผิดชอบการตรวจสอบสถานะอย่างรอบด้าน

สำหรับผู้ประกอบการกลุ่มอื่น มีหน้าที่แตกต่างกัน ดังนี้
1. ผู้ประกอบการรายแรกที่นำสินค้าเข้าสู่ตลาด (Operator)
ได้แก่ ผู้นำเข้า ผู้ผลิตในสหภาพยุโรป หรือผู้ส่งออก มีหน้าที่ตรวจสอบสถานะอย่างรอบด้าน ยื่นเอกสาร DDS และเก็บรักษาบันทึกข้อมูลเป็นเวลา 5 ปี
2. ผู้ประกอบการปลายน้ำ (Downstream Operator)
ได้แก่ บริษัทในสหภาพยุโรปที่นำผลิตภัณฑ์ซึ่งผ่านการตรวจสอบแล้วมาแปรรูป เช่น ผู้ผลิตช็อกโกแลตที่ใช้โกโก้นำเข้า ไม่ต้องจัดทำ DDS ของตนเอง แต่ต้องรวบรวมและเก็บรักษาหมายเลขอ้างอิง DDS และลงทะเบียน หากไม่ได้เป็นกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม (SME)
3. ผู้ค้า (Trader)
ได้แก่ บริษัทที่จำหน่ายสินค้าที่อยู่ในตลาดสหภาพยุโรปแล้ว มีหน้าที่ปฏิบัติตามข้อกำหนดแบบง่าย โดยเก็บรักษาข้อมูลซัพพลายเออร์และลูกค้า
4. ผู้ประกอบการต้นน้ำขนาดย่อมหรือขนาดเล็ก (Micro or Small Primary Operator)
ได้แก่ ผู้ผลิตรายย่อยที่ตั้งอยู่ในสหภาพยุโรป เช่น ฟาร์มขนาดเล็ก สามารถยื่นคำประกาศแบบง่ายเพียงครั้งเดียวแทนการจัดทำ DDS

ซัพพลายเออร์นอกสหภาพยุโรปต้องเตรียมข้อมูลให้ผู้นำเข้า
แม้ซัพพลายเออร์นอกสหภาพยุโรปจะไม่ได้อยู่ภายใต้การกำกับดูแลโดยตรงของ EUDR แต่ยังได้รับผลกระทบจากข้อกำหนดดังกล่าว เนื่องจากผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกต้องจัดเตรียมข้อมูลพิกัดภูมิศาสตร์ บันทึกแหล่งกำเนิด

สินค้า และเอกสารยืนยันความถูกต้องตามกฎหมายให้ผู้นำเข้าในสหภาพยุโรปใช้ประกอบการตรวจสอบสถานะอย่างรอบด้าน

หากไม่สามารถจัดหาข้อมูล EUDR ที่ตรวจสอบยืนยันได้ ก็มีความเสี่ยงที่จะสูญเสียผู้ซื้อในตลาดสหภาพยุโรป
เอกสารแสดงการตรวจสอบสถานะอย่างรอบด้านต้องมีข้อมูลอะไรบ้าง
เอกสารแสดงการตรวจสอบสถานะอย่างรอบด้าน (DDS) ต้องระบุรายละเอียดผลิตภัณฑ์ ปริมาณ ประเทศที่ผลิต และพิกัดภูมิศาสตร์ของพื้นที่ผลิตทุกแปลง พร้อมหลักฐานยืนยันว่าสินค้าปลอดจากการตัดไม้ทำลายป่าและผลิตอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

ผู้ประกอบการต้องยื่น DDS ผ่านระบบสารสนเทศของสหภาพยุโรป (EU Information System หรือ TRACES) ก่อนนำสินค้าเข้าสู่ตลาดหรือส่งออก และต้องเก็บรักษาเอกสารพร้อมหลักฐานประกอบเป็นเวลา 5 ปี โดยหน่วยงานกำกับดูแลของเนเธอร์แลนด์ (NVWA) ได้อธิบายขั้นตอนสำหรับผู้นำเข้าไว้แล้ว

ข้อมูลที่ต้องจัดเตรียมในเอกสาร DDS
รายละเอียดผู้ประกอบการ ชื่อบริษัท ที่อยู่ และหมายเลข EORI
รายละเอียดผลิตภัณฑ์ ชื่อทางการค้า รหัส HS และชนิดพันธุ์ไม้ในกรณีผลิตภัณฑ์ไม้
ปริมาณสินค้า น้ำหนักสุทธิ ปริมาตร หรือจำนวนหน่วย
ประเทศที่ผลิต ประเทศที่มีการเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ หรือเก็บเกี่ยวสินค้าโภคภัณฑ์
พิกัดภูมิศาสตร์ พิกัด GPS ของพื้นที่ผลิตแต่ละแปลง หรือข้อมูลรูปหลายเหลี่ยมสำหรับแปลงที่มีขนาดเกิน 4 เฮกตาร์
วันที่ผลิต วันที่หรือช่วงเวลาที่เก็บเกี่ยวหรือผลิต
ผู้ติดต่อในห่วงโซ่อุปทาน ชื่อและที่อยู่ของซัพพลายเออร์และลูกค้าทางธุรกิจ
หลักฐานการปลอดจากการตัดไม้ทำลายป่า ข้อมูลที่ตรวจสอบยืนยันได้ว่าพื้นที่ผลิตไม่มีการตัดไม้ทำลายป่าหลังวันที่ 31 ธันวาคม 2563
หลักฐานความถูกต้องตามกฎหมาย เอกสารยืนยันการปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ที่ดิน แรงงาน สิ่งแวดล้อม และภาษีของประเทศที่ผลิต
การจัดระดับความเสี่ยงของประเทศส่งผลต่อการตรวจสอบสถานะอย่างไร
คณะกรรมาธิการยุโรปแบ่งประเทศผู้ผลิตออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ความเสี่ยงต่ำ ความเสี่ยงมาตรฐาน และความเสี่ยงสูง โดยระดับความเสี่ยงจะกำหนดความเข้มข้นของการตรวจสอบสถานะที่ผู้ประกอบการต้องดำเนินการ รวมถึงสัดส่วนการตรวจสอบของหน่วยงานกำกับดูแล

บัญชีรายชื่อการจัดระดับความเสี่ยงชุดแรกเผยแพร่เมื่อเดือนพฤษภาคม 2568 โดยประเทศส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มความเสี่ยงต่ำหรือความเสี่ยงมาตรฐาน มีเพียง 4 ประเทศที่ถูกจัดอยู่ในกลุ่มความเสี่ยงสูง ได้แก่ เบลารุส เกาหลีเหนือ เมียนมา และรัสเซีย

ตามรายงานของ European Rubber Journal การจัดหาสินค้าจากประเทศที่มีความเสี่ยงต่ำยังต้องรวบรวมข้อมูลตามข้อกำหนด แต่ไม่จำเป็นต้องประเมินและดำเนินมาตรการบรรเทาความเสี่ยงอย่างเป็นทางการ

ระดับความเสี่ยงและข้อกำหนดการตรวจสอบ
1. ความเสี่ยงต่ำ
การตรวจสอบสถานะ แบบง่าย โดยรวบรวมข้อมูล แต่ไม่ต้องประเมินหรือบรรเทาความเสี่ยงอย่างเป็นทางการ
สัดส่วนขั้นต่ำที่หน่วยงานกำกับดูแลต้องตรวจสอบ 1%

2. ความเสี่ยงมาตรฐาน
การตรวจสอบสถานะ แบบเต็มรูปแบบ ครอบคลุมการรวบรวมข้อมูล การประเมินความเสี่ยง และการดำเนินมาตรการบรรเทาความเสี่ยง
สัดส่วนขั้นต่ำที่หน่วยงานกำกับดูแลต้องตรวจสอบ 3%

3. ความเสี่ยงสูง
การตรวจสอบสถานะ แบบเต็มรูปแบบ พร้อมการตรวจสอบอย่างเข้มงวดมากขึ้น
สัดส่วนขั้นต่ำที่หน่วยงานกำกับดูแลต้องตรวจสอบ 9%

การจัดอยู่ในกลุ่มความเสี่ยงต่ำไม่ได้หมายความว่าจะไม่มีความเสี่ยง หากมีเหตุให้สงสัยว่ามีการนำสินค้าที่ไม่ทราบแหล่งกำเนิดมาผสมกัน หรือมีการหลีกเลี่ยงกฎระเบียบผ่านประเทศที่มีความเสี่ยงต่ำ ผู้ประกอบการยังคงต้องดำเนินการตรวจสอบและจัดการกับประเด็นดังกล่าว

ความท้าทาย การพิสูจน์ว่าข้อมูลมีความน่าเชื่อถือ
การรวบรวมเอกสารเพียงอย่างเดียวยังไม่เพียงพอ ผู้นำเข้าต้องแสดงให้เห็นว่าข้อมูลจากซัพพลายเออร์มีความน่าเชื่อถือ และมีการประเมินความเสี่ยงอย่างเหมาะสม การมีเพียงข้อมูลพิกัดภูมิศาสตร์ไม่ได้เป็นหลักฐานยืนยันว่าผลิตภัณฑ์เป็นไปตามข้อกำหนด EUDR

ปัจจุบันบริษัทส่วนใหญ่เข้าใจแล้วว่า EUDR กำหนดอะไรไว้บ้าง แต่คำถามที่ยังเปิดอยู่คือจะนำกฎระเบียบดังกล่าวไปปฏิบัติจริงอย่างไร

ตามข้อมูลจากคณะทำงานด้านการดำเนินงาน EUDR ของ evofenedex ความท้าทายได้เปลี่ยนจากการรวบรวมเอกสารไปสู่การประเมินความเสี่ยงและการจัดหาหลักฐานสนับสนุนการประเมินดังกล่าว ผู้นำเข้าต้องพิจารณาว่าข้อมูลจากซัพพลายเออร์มีความครบถ้วน น่าเชื่อถือ และสามารถตรวจสอบยืนยันได้หรือไม่ ไม่ใช่เพียงตรวจสอบว่ามีข้อมูลอยู่หรือไม่เท่านั้น

ประเด็นนี้ทำให้เกิดความเข้าใจผิดที่พบได้ทั่วไป นั่นคือการมีข้อมูลพิกัดภูมิศาสตร์เพียงอย่างเดียวไม่ได้พิสูจน์ว่าผลิตภัณฑ์เป็นไปตามข้อกำหนด EUDR บริษัทต้องแสดงให้เห็นด้วยว่าข้อมูลที่ได้รับมีความน่าเชื่อถือ และมีการประเมินความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ความรับผิดชอบดังกล่าวยังคงเป็นของบริษัท แม้จะใช้บริการผู้ตรวจสอบภายนอก หน่วยงานรับรองมาตรฐาน หรือแพลตฟอร์มซอฟต์แวร์ก็ตาม

ในห่วงโซ่อุปทานระหว่างประเทศ ปัญหามักไม่ได้อยู่ที่การขาดข้อมูล แต่เป็นการขาดความสามารถในการตรวจสอบข้อมูลเหล่านั้นอย่างเป็นอิสระ โดยยังมีคำถามหลายประการที่ธุรกิจจำนวนมากต้องหาคำตอบ

บทลงโทษกรณีไม่ปฏิบัติตาม EUDR มีอะไรบ้าง
EUDR กำหนดบทลงโทษสำหรับผู้ประกอบการที่ไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด ครอบคลุมทั้งค่าปรับ การยึดสินค้า การจำกัดสิทธิ์เข้าร่วมจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ และการห้ามจำหน่ายสินค้าในตลาด โดยตามมาตรา 25 ค่าปรับต้องมีมูลค่าอย่างน้อย 4% ของยอดขายรวมต่อปีของบริษัทในสหภาพยุโรป

ประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปเป็นผู้กำหนดบทลงโทษของตนเอง โดยต้องมีประสิทธิผล ได้สัดส่วน และสามารถยับยั้งการกระทำผิดได้ นอกจากนี้ หน่วยงานระดับชาติยังมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบการดำเนินการแก้ไข เช่น ถอนผลิตภัณฑ์ออกจากตลาด

บทลงโทษตามข้อกำหนด EUDR
1. ค่าปรับ มีมูลค่าอย่างน้อย 4% ของยอดขายรวมต่อปีในสหภาพยุโรป
2. การยึดสินค้า ยึดผลิตภัณฑ์ที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนด รวมถึงรายได้ที่ได้รับจากผลิตภัณฑ์ดังกล่าว
3. การห้ามเข้าร่วมจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ ระงับสิทธิ์เข้าร่วมประมูลโครงการภาครัฐและรับเงินทุนภาครัฐเป็นการชั่วคราว สูงสุดไม่เกิน 12 เดือน
4. การห้ามจำหน่ายในตลาด ห้ามนำผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องเข้าสู่ตลาดหรือส่งออกเป็นการชั่วคราว
5. การระงับสิทธิ์ใช้กระบวนการตรวจสอบแบบง่าย ระงับสิทธิ์ของผู้ประกอบการในการใช้กระบวนการตรวจสอบสถานะอย่างง่ายตามข้อกำหนดของ EUDR

กรมส่งเสริมการเกษตรเร่งทำฐานข้อมูล Geoplots รับมือ EUDR
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เร่งเตรียมความพร้อมภาคเกษตรไทยรับข้อกำหนดสินค้าปลอดการตัดไม้ทำลายป่าของสหภาพยุโรป หรือ EU Deforestation Regulation (EUDR) โดยมุ่งพัฒนาฐานข้อมูลเกษตรกรและแหล่งผลิตให้ถูกต้อง ครบถ้วน และตรวจสอบย้อนกลับได้ ตั้งแต่ข้อมูลเกษตรกร พื้นที่เพาะปลูก มาตรฐานสินค้า ไปจนถึงการเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทาน

นางสาวปิยะรัฐชย์ ติยะไพรัช รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กล่าวว่า กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อมภาคเกษตรไทยให้สอดคล้องกับมาตรฐานและเงื่อนไขการค้า

ระหว่างประเทศ โดยเฉพาะ EUDR ซึ่งเป็นกฎระเบียบว่าด้วยสินค้าที่ปลอดจากการตัดไม้ทำลายป่าของสหภาพยุโรป

นายกฤษ อุตตมะเวทิน อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร กล่าวว่า EUDR กำหนดให้สินค้าที่อยู่ภายใต้ขอบเขตควบคุมต้องพิสูจน์ได้ว่าไม่ได้มาจากพื้นที่ที่มีการตัดไม้ทำลายป่า หรือมีการเปลี่ยนแปลงสภาพป่าหลังวันที่ 31 ธันวาคม 2563 รวมถึงต้องผลิตอย่างถูกต้องตามกฎหมายของประเทศผู้ผลิต

กรมส่งเสริมการเกษตรจึงเร่งเตรียมความพร้อมสำหรับสินค้าเกษตร 4 ชนิด ได้แก่ ปาล์มน้ำมัน โกโก้ กาแฟ และถั่วเหลือง โดยขอให้เกษตรกรขึ้นทะเบียนและปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบันและตรงตามข้อเท็จจริง ทั้งข้อมูลเกษตรกร ชนิดพืช พื้นที่เพาะปลูก จำนวนแปลง และที่ตั้งแปลง พร้อมจัดทำผังแปลงเกษตรกรรมดิจิทัล หรือ Geoplots

ระบบ Geoplots สามารถตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างตำบลที่ตั้งแปลงกับข้อมูลทะเบียนเกษตรกร รวมถึงพิกัดและขนาดพื้นที่ โดยข้อมูลดังกล่าวจะใช้เป็นฐานเชื่อมโยงกับระบบตรวจสอบย้อนกลับในห่วงโซ่อุปทาน และตรวจสอบพิกัดภูมิศาสตร์ (Geolocation) ว่าแปลงเพาะปลูกอยู่ในพื้นที่ป่าหรือไม่

สำหรับข้อมูล ณ วันที่ 6 พฤศจิกายน 2569 กรมส่งเสริมการเกษตรตั้งเป้าจัดทำผังแปลงสำหรับพืช EUDR รวม 561,579 แปลง ครอบคลุมพื้นที่ประมาณ 4.1 ล้านไร่ แบ่งเป็นปาล์มน้ำมัน 325,913 ราย จำนวน 538,840 แปลง พื้นที่ 4,013,532 ไร่ โกโก้ 2,320 ราย จำนวน 2,658 แปลง พื้นที่ 8,427 ไร่ กาแฟ 14,849 ราย จำนวน 19,514 แปลง พื้นที่ 112,822 ไร่ และถั่วเหลือง 469 ราย จำนวน 567 แปลง พื้นที่ 2,926 ไร่

ปัจจุบันกรมส่งเสริมการเกษตรจัดทำผังแปลงดิจิทัลแล้ว 448,679 แปลง ครอบคลุมพื้นที่ 3,336,311 ไร่
นายกฤษกล่าวว่า การขึ้นทะเบียนเกษตรกรและจัดทำผังแปลงไม่ได้มีเป้าหมายเพียงรองรับข้อกำหนดทางการค้า แต่ยังเป็นฐานข้อมูลสำหรับการวางแผนการผลิต การส่งเสริมมาตรฐาน การเชื่อมโยงตลาด และการบริหารจัดการภาคเกษตรในระยะยาว

ทั้งนี้ กรมส่งเสริมการเกษตรขอให้เกษตรกรผู้ปลูกพืชทั้ง 4 ชนิด รวมถึงนิติบุคคลที่ประกอบกิจการเพาะปลูก ตรวจสอบสถานะทะเบียนเกษตรกรและปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน โดยเฉพาะกรณีที่มีการเปลี่ยนชนิดพืช พื้นที่เพาะปลูก หรือจำนวนแปลง พร้อมจัดทำผังแปลง Geoplots ให้ตรงกับพื้นที่จริง เพื่อให้ข้อมูลทะเบียนและข้อมูลเชิงพื้นที่สอดคล้องกัน และนำไปใช้รองรับระบบตรวจสอบย้อนกลับตามข้อกำหนด EUDR

เกษตรกรสามารถขึ้นทะเบียนและปรับปรุงข้อมูลผ่านแอปพลิเคชัน Farmbook ระบบ e-Form หรือแจ้งเจ้าหน้าที่ ณ สำนักงานเกษตรอำเภอ เพื่อให้ฐานข้อมูลแหล่งผลิตมีความถูกต้อง โปร่งใส และตรวจสอบย้อนหลังได้

HeadTopics

https://th.headtopics.com/news/6985688232361034046 9-89653183

วันที่ 8 พฤศจิกายน 2569

Male Play

คู่มือ EUDR สรุปข้อกำหนด ขั้นตอนตรวจสอบ สิ่งที่ผู้ประกอบการต้องทำ

KEY POINTS

- กฎระเบียบ EUDR กำหนดให้ผู้ประกอบการที่นำเข้าสินค้า 7 กลุ่มเสี่ยง (เช่น ปาล์ม ยางพารา กาแฟ โกโก้) ต้องพิสูจน์ว่าสินค้าไม่ได้มาจากพื้นที่ตัดไม้ทำลายป่าหลังปี 2563 และผลิตอย่างถูกกฎหมาย
- ผู้ประกอบการมีหน้าที่ตรวจสอบย้อนกลับห่วงโซ่อุปทานและจัดทำเอกสารแสดงการตรวจสอบสถานะ (DDS) ซึ่งต้องระบุข้อมูลสำคัญ เช่น พิกัดภูมิศาสตร์ (Geolocation) ของทุกแปลงที่ผลิต เพื่อยื่นต่อระบบของ EU ก่อนนำเข้าสินค้า
- กฎนี้จะเริ่มบังคับใช้กับบริษัทขนาดใหญ่และขนาดกลางตั้งแต่วันที่ 30 ธันวาคม 2569 โดยมีบทลงโทษรุนแรงหากไม่ปฏิบัติตาม เช่น ค่าปรับอย่างน้อย 4% ของยอดขายรวมใน EU และการยึดสินค้า

กฎระเบียบ EUDR ของสหภาพยุโรปกำหนดให้บริษัทขนาดใหญ่และขนาดกลางที่นำเข้าสินค้า 7 กลุ่มเสี่ยง ต้องพิสูจน์ว่าไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการตัดไม้ทำลายป่า เริ่มตั้งแต่ 30 ธันวาคม 2569 ขณะที่ผู้ประกอบการขนาดเล็กและรายย่อยเริ่มปฏิบัติตาม 30 มิถุนายน 2570 โดยความท้าทายสำคัญอยู่ที่การตรวจสอบข้อมูลแหล่งผลิตและความเสี่ยงตลอดห่วงโซ่อุปทาน ซึ่งหากไม่ปฏิบัติตามอาจถูกปรับอย่างน้อย 4% ของยอดขายรวมต่อปีในสหภาพยุโรป

หลายปีที่กฎระเบียบว่าด้วยสินค้าปลอดการตัดไม้ทำลายป่าของสหภาพยุโรป (EU Deforestation Regulation: EUDR) มีความไม่แน่นอนด้านกำหนดเวลาบังคับใช้ โดยกรุงบรัสเซลส์ได้เลื่อนกำหนดออกไปแล้ว 2 ครั้ง ปรับลดขอบเขตการบังคับใช้ และลดความซับซ้อนของเอกสาร ทำให้หลายบริษัทตัดสินใจรอดูสถานการณ์ แต่ช่วงเวลาแห่งการรอดูดังกล่าวได้สิ้นสุดลงแล้ว

ตั้งแต่วันที่ 30 ธันวาคม 2569 บริษัทขนาดใหญ่และขนาดกลางที่นำผลิตภัณฑ์โกโก้ กาแฟ ไม้ ถั่วเหลือง โค ยางพารา หรือน้ำมันปาล์มเข้าสู่ตลาดสหภาพยุโรป จะต้องพิสูจน์ว่าสินค้าเหล่านั้นปลอดจากการตัดไม้ทำลายป่า และมีเอกสารแสดงการตรวจสอบสถานะอย่างรอบด้าน (Due Diligence Statement) รองรับ ส่วนวิสาหกิจขนาดย่อมและขนาดเล็กจะเริ่มปฏิบัติตามตั้งแต่วันที่ 30 มิถุนายน 2570

สมาคมการค้าของเนเธอร์แลนด์ evofenedex ระบุว่า คำถามในขณะนี้ไม่ใช่ว่า EUDR จะมีผลบังคับใช้หรือไม่ แต่เป็นเรื่องที่องค์กรของคุณพร้อมแล้วหรือยัง และสำหรับบริษัทส่วนใหญ่ ความท้าทายที่ยากที่สุดไม่ได้อยู่ภายในองค์กรของตนเอง แต่อยู่ลึกลงไปหลายระดับในห่วงโซ่อุปทาน โดยเกี่ยวข้องกับซัพพลายเออร์ในเอเชีย แอฟริกา และลาตินอเมริกา

ทำไมสหภาพยุโรปต้องมีกฎระเบียบว่าด้วยการตัดไม้ทำลายป่า
EUDR ถูกจัดทำขึ้นเพื่อลดผลกระทบของสหภาพยุโรปที่มีต่อการสูญเสียพื้นที่ป่าทั่วโลก ปัจจุบันโลกยังคงสูญเสียพื้นที่ป่าจากการตัดไม้ทำลายป่าประมาณ 10.9 ล้านเฮกตาร์ต่อปี โดยพื้นที่ป่าจำนวนมากถูกแผ้วถางเพื่อเพาะปลูกสินค้าโภคภัณฑ์ที่ท้ายที่สุดถูกนำเข้าสู่ห่วงโซ่อุปทานของสหภาพยุโรป

รายงานการประเมินทรัพยากรป่าไม้โลกปี 2568 (FAO Global Forest Resources Assessment 2025) ระบุว่า การตัดไม้ทำลายป่าชะลอตัวลงจากระดับ 17.6 ล้านเฮกตาร์ต่อปีในช่วงทศวรรษ 1990 แต่ปัจจุบันอัตราการสูญเสียพื้นที่ป่ายังคงอยู่ในระดับสูงเกินไป โดยพื้นที่ป่าทั่วโลกมีทั้งหมด 4.14 พันล้านเฮกตาร์ หรือคิดเป็น 32% ของพื้นที่ดินทั้งหมดบนโลก

กฎระเบียบ Regulation (EU) 2023/1115 มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 29 มิถุนายน 2566 และเข้ามาแทนที่กฎระเบียบไม้ของสหภาพยุโรปฉบับเดิม (EU Timber Regulation: EUTR) โดยเว็บไซต์ของคณะกรรมาธิการยุโรปมีแนวทางอย่างเป็นทางการ คำถามที่พบบ่อย และวิดีโออธิบายเกี่ยวกับ EUDR

EUDR กำหนดให้ผู้ประกอบการต้องทำอะไรบ้าง
การจำหน่ายสินค้าที่อยู่ภายใต้ขอบเขตของกฎระเบียบในสหภาพยุโรป หรือการส่งออกสินค้าเหล่านั้นจากสหภาพยุโรป บริษัทต้องพิสูจน์ว่าสินค้าปลอดจากการตัดไม้ทำลายป่า ผลิตอย่างถูกต้องตามกฎหมาย และมีเอกสารแสดงการตรวจสอบสถานะอย่างรอบด้านรองรับ

กฎดังกล่าวครอบคลุมสินค้าโภคภัณฑ์ 7 กลุ่ม และผลิตภัณฑ์ในชีวิตประจำวันจำนวนมากที่ผลิตจากสินค้าเหล่านี้ ตั้งแต่เฟอร์นิเจอร์ กระดาษ ไปจนถึงเครื่องหนัง ยางรถยนต์ และช็อกโกแลต

แม้จะมีการเลื่อนกำหนดบังคับใช้และปรับลดความซับซ้อนของกฎระเบียบ แต่สาระสำคัญของกฎหมายยังคงไม่เปลี่ยนแปลง ผลิตภัณฑ์ทุกชนิดที่เกี่ยวข้องและนำเข้าสู่ตลาดสหภาพยุโรปหรือส่งออกจากตลาดดังกล่าว ต้องมีคุณสมบัติครบ 3 ประการ ได้แก่ ปลอดจากการตัดไม้ทำลายป่า ผลิตขึ้นตามกฎหมายของประเทศที่ผลิต และมีเอกสารแสดงการตรวจสอบสถานะอย่างรอบด้าน (DDS)

คำว่าปลอดจากการตัดไม้ทำลายป่า หมายถึง วัตถุดิบต้องไม่ได้มาจากการเพาะปลูกหรือเลี้ยงสัตว์บนพื้นที่ที่มีการตัดไม้ทำลายป่าหลังวันที่ 31 ธันวาคม 2563

กฎระเบียบครอบคลุมสินค้าโภคภัณฑ์ 7 กลุ่ม และผลิตภัณฑ์จำนวนมากที่ผลิตจากสินค้าเหล่านี้ ได้แก่

โกโก้ เช่น เมล็ดโกโก้ เนยโกโก้ และช็อกโกแลต
กาแฟ เช่น กาแฟดิบ กาแฟคั่ว และเปลือกกาแฟ
ไม้ เช่น ไม้แปรรูป ไม้อัด เฟอร์นิเจอร์ เยื่อกระดาษ กระดาษ และบรรจุภัณฑ์
ถั่วเหลือง เช่น เมล็ดถั่วเหลือง กากถั่วเหลือง และน้ำมันถั่วเหลือง
โค เช่น โคมีชีวิต เนื้อวัว หนังและหนังสัตว์
ยางพารา เช่น ยางธรรมชาติ ยางรถยนต์ ถุงมือ และผลิตภัณฑ์ยาง
ปาล์มน้ำมัน เช่น น้ำมันปาล์ม น้ำมันเมล็ดในปาล์ม และผลิตภัณฑ์อนุพันธ์
กำหนดเวลาสำคัญของ EUDR
EUDR มีพัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงกำหนดบังคับใช้ที่สำคัญ ดังนี้

มิถุนายน 2566 EUDR มีผลบังคับใช้
ธันวาคม 2567 เลื่อนกำหนดบังคับใช้ครั้งแรก จากวันที่ 30 ธันวาคม 2567 เป็นวันที่ 30 ธันวาคม 2568
23 ธันวาคม 2568 ประกาศ Regulation (EU) 2025/2650 ซึ่งเป็นการเลื่อนกำหนดครั้งที่ 2 พร้อมกำหนดบทบาทใหม่ของ “ผู้ประกอบการปลายน้ำ” (Downstream Operator) และปรับลดความซับซ้อนของการยื่นคำประกาศสำหรับผู้ประกอบการต้นน้ำขนาดย่อมและขนาดเล็ก
4 พฤษภาคม 2569 คณะกรรมาธิการยุโรปเผยแพร่ผลการทบทวนเพื่อลดความซับซ้อนของกฎระเบียบ พร้อมคำชี้แจง ขอบเขตผลิตภัณฑ์ที่ปรับปรุงใหม่ และการยกระดับระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

30 ธันวาคม 2569 EUDR เริ่มบังคับใช้กับบริษัทขนาดใหญ่และขนาดกลาง รวมถึงผู้ประกอบการไม้ขนาดย่อมและขนาดเล็ก
30 มิถุนายน 2570 EUDR เริ่มบังคับใช้กับวิสาหกิจขนาดย่อมและขนาดเล็ก ยกเว้นกิจการที่อยู่ภายใต้กฎระเบียบไม้ของสหภาพยุโรปอยู่แล้ว
ใครมีหน้าที่รับผิดชอบในการปฏิบัติตาม EUDR
การปรับลดความซับซ้อนของ EUDR ช่วยลดภาระด้านเอกสาร โดยเฉพาะผู้ประกอบการปลายน้ำของห่วงโซ่อุปทาน แต่ไม่ได้เปลี่ยนแปลงข้อกำหนดที่ต้องพิสูจน์ตามกฎหมาย

ผู้นำเข้า หรือบริษัทที่นำผลิตภัณฑ์เข้าสู่ตลาดสหภาพยุโรปเป็นรายแรก เป็นผู้รับผิดชอบหลักในการปฏิบัติตาม EUDR โดยต้องดำเนินการตรวจสอบสถานะอย่างรอบด้าน (Due Diligence) ยื่นเอกสารคำประกาศการตรวจสอบสถานะอย่างรอบด้าน (DDS) ผ่านระบบสารสนเทศของสหภาพยุโรป และเก็บหลักฐานเพื่อแสดงต่อหน่วยงานกำกับดูแลว่าผลิตภัณฑ์เป็นไปตามข้อกำหนด

การแก้ไขกฎระเบียบในปี 2568 ทำให้บทบาทดังกล่าวชัดเจนขึ้น โดยกำหนดให้ผู้ประกอบการรายแรกที่นำสินค้าเข้าสู่ตลาดเป็นผู้รับผิดชอบการตรวจสอบสถานะอย่างรอบด้าน

สำหรับผู้ประกอบการกลุ่มอื่น มีหน้าที่แตกต่างกัน ดังนี้
1. ผู้ประกอบการรายแรกที่นำสินค้าเข้าสู่ตลาด (Operator)
ได้แก่ ผู้นำเข้า ผู้ผลิตในสหภาพยุโรป หรือผู้ส่งออก มีหน้าที่ตรวจสอบสถานะอย่างรอบด้าน ยื่นเอกสาร DDS และเก็บรักษาบันทึกข้อมูลเป็นเวลา 5 ปี

2. ผู้ประกอบการปลายน้ำ (Downstream Operator)
ได้แก่ บริษัทในสหภาพยุโรปที่นำผลิตภัณฑ์ซึ่งผ่านการตรวจสอบแล้วมาแปรรูป เช่น ผู้ผลิตช็อกโกแลตที่ใช้โกโก้นำเข้า ไม่ต้องจัดทำ DDS ของตนเอง แต่ต้องรวบรวมและเก็บรักษาหมายเลขอ้างอิง DDS และลงทะเบียน หากไม่ได้เป็นกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม (SME)

3. ผู้ค้า (Trader)
ได้แก่ บริษัทที่จำหน่ายสินค้าที่อยู่ในตลาดสหภาพยุโรปแล้ว มีหน้าที่ปฏิบัติตามข้อกำหนดแบบง่าย โดยเก็บรักษาข้อมูลซัพพลายเออร์และลูกค้า

4. ผู้ประกอบการต้นน้ำขนาดย่อมหรือขนาดเล็ก (Micro or Small Primary Operator)
ได้แก่ ผู้ผลิตรายย่อยที่ตั้งอยู่ในสหภาพยุโรป เช่น ฟาร์มขนาดเล็ก สามารถยื่นคำประกาศแบบง่ายเพียงครั้งเดียวแทนการจัดทำ DDS

ซัพพลายเออร์นอกสหภาพยุโรปต้องเตรียมข้อมูลให้ผู้นำเข้า

แม้ซัพพลายเออร์นอกสหภาพยุโรปจะไม่ได้อยู่ภายใต้การกำกับดูแลโดยตรงของ EUDR แต่ยังได้รับผลกระทบจากข้อกำหนดดังกล่าว เนื่องจากผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกต้องจัดเตรียมข้อมูลพิกัดภูมิศาสตร์ บันทึกแหล่งกำเนิดสินค้า และเอกสารยืนยันความถูกต้องตามกฎหมายให้ผู้นำเข้าในสหภาพยุโรปใช้ประกอบการตรวจสอบสถานะอย่างรอบด้าน

หากไม่สามารถจัดหาข้อมูล EUDR ที่ตรวจสอบยืนยันได้ ก็มีความเสี่ยงที่จะสูญเสียผู้ซื้อในตลาดสหภาพยุโรป
เอกสารแสดงการตรวจสอบสถานะอย่างรอบด้านต้องมีข้อมูลอะไรบ้าง
เอกสารแสดงการตรวจสอบสถานะอย่างรอบด้าน (DDS) ต้องระบุรายละเอียดผลิตภัณฑ์ ปริมาณ ประเทศที่ผลิต และพิกัดภูมิศาสตร์ของพื้นที่ผลิตทุกแปลง พร้อมหลักฐานยืนยันว่าสินค้าปลอดจากการตัดไม้ทำลายป่าและผลิตอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

ผู้ประกอบการต้องยื่น DDS ผ่านระบบสารสนเทศของสหภาพยุโรป (EU Information System หรือ TRACES) ก่อนนำสินค้าเข้าสู่ตลาดหรือส่งออก และต้องเก็บรักษาเอกสารพร้อมหลักฐานประกอบเป็นเวลา 5 ปี โดยหน่วยงานกำกับดูแลของเนเธอร์แลนด์ (NVWA) ได้อธิบายขั้นตอนสำหรับผู้นำเข้าไว้แล้ว

ข้อมูลที่ต้องจัดเตรียมในเอกสาร DDS
รายละเอียดผู้ประกอบการ ชื่อบริษัท ที่อยู่ และหมายเลข EORI
รายละเอียดผลิตภัณฑ์ ชื่อทางการค้า รหัส HS และชนิดพันธุ์ไม้ในกรณีผลิตภัณฑ์ไม้
ปริมาณสินค้า น้ำหนักสุทธิ ปริมาตร หรือจำนวนหน่วย
ประเทศที่ผลิต ประเทศที่มีการเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ หรือเก็บเกี่ยวสินค้าโภคภัณฑ์
พิกัดภูมิศาสตร์ พิกัด GPS ของพื้นที่ผลิตแต่ละแปลง หรือข้อมูลรูปหลายเหลี่ยมสำหรับแปลงที่มีขนาดเกิน 4 เฮกตาร์
วันที่ผลิต วันที่หรือช่วงเวลาที่เก็บเกี่ยวหรือผลิต
ผู้ติดต่อในห่วงโซ่อุปทาน ชื่อและที่อยู่ของซัพพลายเออร์และลูกค้าทางธุรกิจ
หลักฐานการปลอดจากการตัดไม้ทำลายป่า ข้อมูลที่ตรวจสอบยืนยันได้ว่าพื้นที่ผลิตไม่มีการตัดไม้ทำลายป่าหลังวันที่ 31 ธันวาคม 2563
หลักฐานความถูกต้องตามกฎหมาย เอกสารยืนยันการปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ที่ดิน แรงงาน สิ่งแวดล้อม และภาษีของประเทศที่ผลิต
การจัดระดับความเสี่ยงของประเทศส่งผลต่อการตรวจสอบสถานะอย่างไร
คณะกรรมาธิการยุโรปแบ่งประเทศผู้ผลิตออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ความเสี่ยงต่ำ ความเสี่ยงมาตรฐาน และความเสี่ยงสูง โดยระดับความเสี่ยงจะกำหนดความเข้มข้นของการตรวจสอบสถานะที่ผู้ประกอบการต้องดำเนินการ รวมถึงสัดส่วนการตรวจสอบของหน่วยงานกำกับดูแล

บัญชีรายชื่อการจัดระดับความเสี่ยงชุดแรกเผยแพร่เมื่อเดือนพฤษภาคม 2568 โดยประเทศส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มความเสี่ยงต่ำหรือความเสี่ยงมาตรฐาน มีเพียง 4 ประเทศที่ถูกจัดอยู่ในกลุ่มความเสี่ยงสูง ได้แก่ เบลารุส เกาหลีเหนือ เมียนมา และรัสเซีย

ตามรายงานของ European Rubber Journal การจัดหาสินค้าจากประเทศที่มีความเสี่ยงต่ำยังต้องรวบรวมข้อมูลตามข้อกำหนด แต่ไม่จำเป็นต้องประเมินและดำเนินมาตรการบรรเทาความเสี่ยงอย่างเป็นทางการ

ระดับความเสี่ยงและข้อกำหนดการตรวจสอบ
1. ความเสี่ยงต่ำ
การตรวจสอบสถานะ แบบง่าย โดยรวบรวมข้อมูล แต่ไม่ต้องประเมินหรือบรรเทาความเสี่ยงอย่างเป็นทางการ
สัดส่วนขั้นต่ำที่หน่วยงานกำกับดูแลต้องตรวจสอบ 1%

2. ความเสี่ยงมาตรฐาน
การตรวจสอบสถานะ แบบเต็มรูปแบบ ครอบคลุมการรวบรวมข้อมูล การประเมินความเสี่ยง และการดำเนินมาตรการบรรเทาความเสี่ยง
สัดส่วนขั้นต่ำที่หน่วยงานกำกับดูแลต้องตรวจสอบ 3%

3. ความเสี่ยงสูง
การตรวจสอบสถานะ แบบเต็มรูปแบบ พร้อมการตรวจสอบอย่างเข้มงวดมากขึ้น
สัดส่วนขั้นต่ำที่หน่วยงานกำกับดูแลต้องตรวจสอบ 9%

การจัดอยู่ในกลุ่มความเสี่ยงต่ำไม่ได้หมายความว่าจะไม่มีความเสี่ยง หากมีเหตุให้สงสัยว่ามีการนำสินค้าที่ไม่ทราบแหล่งกำเนิดมาผสมกัน หรือมีการหลีกเลี่ยงกฎระเบียบผ่านประเทศที่มีความเสี่ยงต่ำ ผู้ประกอบการยังคงต้องดำเนินการตรวจสอบและจัดการกับประเด็นดังกล่าว

ความท้าทาย การพิสูจน์ว่าข้อมูลมีความน่าเชื่อถือ
การรวบรวมเอกสารเพียงอย่างเดียวยังไม่เพียงพอ ผู้นำเข้าต้องแสดงให้เห็นว่าข้อมูลจากซัพพลายเออร์มีความน่าเชื่อถือ และมีการประเมินความเสี่ยงอย่างเหมาะสม การมีเพียงข้อมูลพิกัดภูมิศาสตร์ไม่ได้เป็นหลักฐานยืนยันว่าผลิตภัณฑ์เป็นไปตามข้อกำหนด EUDR

ปัจจุบันบริษัทส่วนใหญ่เข้าใจแล้วว่า EUDR กำหนดอะไรไว้บ้าง แต่คำถามที่ยังเปิดอยู่คือจะนำกฎระเบียบดังกล่าวไปปฏิบัติจริงอย่างไร

ตามข้อมูลจากคณะทำงานด้านการดำเนินงาน EUDR ของ evofenedex ความท้าทายได้เปลี่ยนจากการรวบรวมเอกสารไปสู่การประเมินความเสี่ยงและการจัดหาหลักฐานสนับสนุนการประเมินดังกล่าว ผู้นำเข้าต้องพิจารณาว่า

ข้อมูลจากซัพพลายเออร์มีความครบถ้วน น่าเชื่อถือ และสามารถตรวจสอบยืนยันได้หรือไม่ ไม่ใช่เพียงตรวจสอบว่ามีข้อมูลอยู่หรือไม่เท่านั้น

ประเด็นนี้ทำให้เกิดความเข้าใจผิดที่พบได้ทั่วไป นั่นคือการมีข้อมูลพิกัดภูมิศาสตร์เพียงอย่างเดียวไม่ได้พิสูจน์ว่าผลิตภัณฑ์เป็นไปตามข้อกำหนด EUDR บริษัทต้องแสดงให้เห็นด้วยว่าข้อมูลที่ได้รับมีความน่าเชื่อถือ และมีการประเมินความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ความรับผิดชอบดังกล่าวยังคงเป็นของบริษัท แม้จะใช้บริการผู้ตรวจสอบภายนอก หน่วยงานรับรองมาตรฐาน หรือแพลตฟอร์มซอฟต์แวร์ก็ตาม

ในห่วงโซ่อุปทานระหว่างประเทศ ปัญหามักไม่ได้อยู่ที่การขาดข้อมูล แต่เป็นการขาดความสามารถในการตรวจสอบข้อมูลเหล่านั้นอย่างเป็นอิสระ โดยยังมีคำถามหลายประการที่ธุรกิจจำนวนมากต้องหาคำตอบ

บทลงโทษกรณีไม่ปฏิบัติตาม EUDR มีอะไรบ้าง
EUDR กำหนดบทลงโทษสำหรับผู้ประกอบการที่ไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด ครอบคลุมทั้งค่าปรับ การยึดสินค้า การจำกัดสิทธิ์เข้าร่วมจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ และการห้ามจำหน่ายสินค้าในตลาด โดยตามมาตรา 25 ค่าปรับต้องมีมูลค่าอย่างน้อย 4% ของยอดขายรวมต่อปีของบริษัทในสหภาพยุโรป

ประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปเป็นผู้กำหนดบทลงโทษของตนเอง โดยต้องมีประสิทธิผล ได้สัดส่วน และสามารถยับยั้งการกระทำผิดได้ นอกจากนี้ หน่วยงานระดับชาติยังมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบการดำเนินการแก้ไข เช่น ถอนผลิตภัณฑ์ออกจากตลาด

บทลงโทษตามข้อกำหนด EUDR
1. ค่าปรับ มีมูลค่าอย่างน้อย 4% ของยอดขายรวมต่อปีในสหภาพยุโรป
2. การยึดสินค้า ยึดผลิตภัณฑ์ที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนด รวมถึงรายได้ที่ได้รับจากผลิตภัณฑ์ดังกล่าว
3. การห้ามเข้าร่วมจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ ระงับสิทธิ์เข้าร่วมประมูลโครงการภาครัฐและรับเงินทุนภาครัฐเป็นการชั่วคราว สูงสุดไม่เกิน 12 เดือน
4. การห้ามจำหน่ายในตลาด ห้ามนำผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องเข้าสู่ตลาดหรือส่งออกเป็นการชั่วคราว
5. การระงับสิทธิ์ใช้กระบวนการตรวจสอบแบบง่าย ระงับสิทธิ์ของผู้ประกอบการในการใช้กระบวนการตรวจสอบสถานะอย่างง่ายตามข้อกำหนดของ EUDR

กรมส่งเสริมการเกษตรเร่งทำฐานข้อมูล Geoplots รับมือ EUDR
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เร่งเตรียมความพร้อมภาคเกษตรไทยรับข้อกำหนดสินค้าปลอดการตัดไม้ทำลายป่าของสหภาพยุโรป หรือ EU Deforestation Regulation (EUDR) โดยมุ่งพัฒนาฐานข้อมูลเกษตรกรและแหล่งผลิตให้ถูกต้อง ครบถ้วน และตรวจสอบย้อนกลับได้ ตั้งแต่ข้อมูลเกษตรกร พื้นที่เพาะปลูก มาตรฐานสินค้า ไปจนถึงการเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทาน

นางสาวปิยะรัฐชย์ ติยะไพรัช รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กล่าวว่า กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อมภาคเกษตรไทยให้สอดคล้องกับมาตรฐานและเงื่อนไขการค้าระหว่างประเทศ โดยเฉพาะ EUDR ซึ่งเป็นกฎระเบียบว่าด้วยสินค้าที่ปลอดจากการตัดไม้ทำลายป่าของสหภาพยุโรป

นายกฤษ อุตตมะเวทิน อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร กล่าวว่า EUDR กำหนดให้สินค้าที่อยู่ภายใต้ขอบเขตควบคุมต้องพิสูจน์ได้ว่าไม่ได้มาจากพื้นที่ที่มีการตัดไม้ทำลายป่า หรือมีการเปลี่ยนแปลงสภาพป่าหลังวันที่ 31 ธันวาคม 2563 รวมถึงต้องผลิตอย่างถูกต้องตามกฎหมายของประเทศผู้ผลิต

กรมส่งเสริมการเกษตรจึงเร่งเตรียมความพร้อมสำหรับสินค้าเกษตร 4 ชนิด ได้แก่ ปาล์มน้ำมัน โกโก้ กาแฟ และถั่วเหลือง โดยขอให้เกษตรกรขึ้นทะเบียนและปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบันและตรงตามข้อเท็จจริง ทั้งข้อมูลเกษตรกร ชนิดพืช พื้นที่เพาะปลูก จำนวนแปลง และที่ตั้งแปลง พร้อมจัดทำผังแปลงเกษตรกรรมดิจิทัล หรือ Geoplots

ระบบ Geoplots สามารถตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างตำบลที่ตั้งแปลงกับข้อมูลทะเบียนเกษตรกร รวมถึงพิกัดและขนาดพื้นที่ โดยข้อมูลดังกล่าวจะใช้เป็นฐานเชื่อมโยงกับระบบตรวจสอบย้อนกลับในห่วงโซ่อุปทาน และตรวจสอบพิกัดภูมิศาสตร์ (Geolocation) ว่าแปลงเพาะปลูกอยู่ในพื้นที่ป่าหรือไม่

สำหรับข้อมูล ณ วันที่ 6 พฤศจิกายน 2569 กรมส่งเสริมการเกษตรตั้งเป้าจัดทำผังแปลงสำหรับพืช EUDR รวม 561,579 แปลง ครอบคลุมพื้นที่ประมาณ 4.1 ล้านไร่ แบ่งเป็นปาล์มน้ำมัน 325,913 ราย จำนวน 538,840 แปลง พื้นที่ 4,013,532 ไร่ โกโก้ 2,320 ราย จำนวน 2,658 แปลง พื้นที่ 8,427 ไร่ กาแฟ 14,849 ราย จำนวน 19,514 แปลง พื้นที่ 112,822 ไร่ และถั่วเหลือง 469 ราย จำนวน 567 แปลง พื้นที่ 2,926 ไร่

ปัจจุบันกรมส่งเสริมการเกษตรจัดทำผังแปลงดิจิทัลแล้ว 448,679 แปลง ครอบคลุมพื้นที่ 3,336,311 ไร่

นายกฤษกล่าวว่า การขึ้นทะเบียนเกษตรกรและจัดทำผังแปลงไม่ได้มีเป้าหมายเพียงรองรับข้อกำหนดทางการค้า แต่ยังเป็นฐานข้อมูลสำหรับการวางแผนการผลิต การส่งเสริมมาตรฐาน การเชื่อมโยงตลาด และการบริหารจัดการภาคเกษตรในระยะยาว ทั้งนี้ กรมส่งเสริมการเกษตรขอให้เกษตรกรผู้ปลูกพืชทั้ง 4 ชนิด รวมถึงนิติบุคคลที่ประกอบกิจการเพาะปลูก ตรวจสอบสถานะทะเบียนเกษตรกรและปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน โดยเฉพาะกรณีที่มีการเปลี่ยนชนิดพืช พื้นที่เพาะปลูก หรือจำนวนแปลง พร้อมจัดทำผังแปลง Geoplots ให้ตรงกับพื้นที่จริง เพื่อให้ข้อมูลทะเบียนและข้อมูลเชิงพื้นที่สอดคล้องกัน และนำไปใช้รองรับระบบตรวจสอบย้อนกลับตามข้อกำหนด EUDR เกษตรกรสามารถขึ้นทะเบียนและปรับปรุงข้อมูลผ่านแอปพลิเคชัน Farmbook ระบบ e-Form หรือแจ้งเจ้าหน้าที่ ณ สำนักงานเกษตรอำเภอ เพื่อให้ฐานข้อมูลแหล่งผลิตมีความถูกต้อง โปร่งใส และตรวจสอบย้อนหลังได้

วันที่ 7 พฤศจิกายน 2569

ยี่งอ เร่งขึ้นทะเบียนเกษตรกร รับประกันภัยพิบัติแห่งชาติ คุ้มครอง 3 ภัยวงเงินสูง

นราธิวาส / By สัญฐิติ ขอจิตต์เมตต์ / 07/11/2026

ณ หอประชุมที่ว่าการอำเภอยี่งอ จ.นราธิวาส นายกิตติพงษ์ อำพันธ์ นายอำเภอยี่งอ /ผู้อำนวยการ ศูนย์ปฏิบัติการ อ.ยี่งอ เป็นประธานการประชุมกำนันผู้ใหญ่บ้าน ประจำเดือนพฤศจิกายน 2569 โดยมี หัวหน้าส่วนราชการ, ปลัดอำเภอ, สภ.ยี่งอ, ฉก.ทพ.นย.ทร., กำนันผู้ใหญ่บ้าน รวมถึงส่วนที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมฯ

โดยหนึ่งในวาระการประชุมที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์อุทกภัย ซึ่ง ผวจ.นราธิวาส ได้แจ้งเตือนให้เฝ้าระวังโดยเฉพาะพื้นที่ที่เกิดน้ำท่วมซ้ำซาก และให้เตรียมความพร้อมในทุกๆด้าน

นางจารุดา ลดาวัลย์วิวัฒน์ เกษตรอำเภอยี่งอ ได้เน้นย้ำให้กำนันผู้ใหญ่บ้านเป็นแกนนำหลักในการสร้างความเข้าใจกับเกษตรกรในพื้นที่ 6 ตำบล ได้แก่ ต.ยี่งอ, ต.ละหาร, ต.จอเบาะ, ต.ลุโบะบายะ, ต.ลุโบะบือซา และ ต.ตะปอเยาะ รวม 40 หมู่บ้าน ที่มีประมาณ 60 – 70% ของจำนวนประชากร 44,000 คน ส่วนใหญ่ทำนา สวนยางพารา ปาล์มน้ำมัน รวมทั้งสวนผลไม้ผสมผสาน ถึงการขึ้นและปรับปรุงทะเบียนเกษตรกร ในปี 2569/2570 เพื่อรองรับตามเกณฑ์ที่รัฐบาลอนุมัติความช่วยเหลือใหม่

ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน ม.4 ต.ลุโบะบายะ อ.ยี่งอ เกษตรอำเภอยี่งอ พร้อมเจ้าหน้าที่ฯ, อาสาสมัครเกษตรและสหกรณ์ ต.ลุโบะบายะ ร่วมกับผู้ใหญ่บ้าน, ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน และบัณฑิตอาสา ได้ไปให้บริการขึ้นและปรับปรุง

ทะเบียนเกษตรกร ขึ้นทะเบียนข้าวนาปี 2569/70 เพื่อปรับปรุงข้อมูลด้านพืชให้เป็นปัจจุบัน สำหรับใช้เป็นฐานข้อมูลในการสนับสนุนโครงการของรัฐ และช่วยเหลือเกษตรกร กรณีที่แปลงปลูกพืชได้รับความเสียหายจากภัยพิบัติตามระเบียบกระทรวงการคลัง แต่หากปล่อยนาร้างเกิน 3 ปี โดยไม่มีการปรับปรุงข้อมูล สถานภาพเกษตรกรจะถูกยกเลิกโดยอัตโนมัติ

สำหรับประกันภัยพิบัติแห่งชาติ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 ต.ค.69 ถึง 1 ต.ค.70 เงื่อนไขสำคัญคือ เกษตรกรต้องดำเนินการ “ก่อนเกิดภัย” เท่านั้น เพื่อรักษาสิทธิ์ในการรับเงินเยียวยาและค่าสินไหมทดแทนจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ ซึ่งหากเกิดภัยพิบัติแล้วจะไม่สามารถลงทะเบียนย้อนหลังเพื่อรับสิทธิ์ได้ อีกทั้งต้องเป็นพื้นที่เสียหายจริงที่อยู่ในพื้นที่ประกาศเขตให้ความช่วยเหลือฯ

นอกจากนี้ยังคุ้มครองที่อยู่อาศัยจาก 3 ภัยหลัก ประกอบด้วย อุทกภัย วาตภัยและแผ่นดินไหว
1. อุทกภัยจะได้รับเงินชดเชยเบื้องต้น 10,000 บาท ภายใน 7 วัน และชดเชยตามความเสียหายจริงรวมไม่เกิน 100,000 บาท ต่อหลังคาเรือน
2. วาตภัย (พายุ รวมถึงฟ้าผ่า) เงินคุ้มครอง-ชดเชย เบื้องต้น 5,000 บาท สูงสุดไม่เกิน 100,000 บาท ต่อหลังคาเรือน/ครั้ง
3. แผ่นดินไหว เงินคุ้มครอง-ชดเชย เบื้องต้น 5,000 บาท สูงสุดไม่เกิน 100,000 บาท ต่อหลังคาเรือน/ครั้ง

	https://www.journalistthailand.com/117090/
	วันที่ 8 พฤศจิกายน 2569

ยี่งอเร่งเกษตรกรขึ้นทะเบียนข้าวนาปี 69/70 เตือนอย่ารอจนเกิดภัย ย้ำต้องมีข้อมูลก่อนเกิดเหตุจึงรักษาสิทธิ์รับความช่วยเหลือ

Uncategorized

8 พฤศจิกายน 2569 Khonnakhon844

ยี่งอเร่งเกษตรกรขึ้นทะเบียนข้าวนาปี 69/70 เตือนอย่ารอจนเกิดภัย ย้ำต้องมีข้อมูลก่อนเกิดเหตุจึงรักษาสิทธิ์รับความช่วยเหลือ

นราธิวาส – อำเภอยี่งอเดินหน้าประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกรเร่งขึ้นทะเบียนและปรับปรุงข้อมูลทะเบียนเกษตรกร ปี 2569/70 โดยเฉพาะผู้ปลูกข้าวนาปี เพื่อให้ข้อมูลการเพาะปลูกเป็นปัจจุบัน รองรับมาตรการช่วยเหลือจากภาครัฐกรณีได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ พร้อมเน้นย้ำเงื่อนไขสำคัญต้องดำเนินการก่อนเกิดภัย ไม่สามารถขึ้นทะเบียนย้อนหลังเพื่อขอรับสิทธิ์ได้

เมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน 2569 ณ หอประชุมที่ว่าการอำเภอยี่งอ จังหวัดนราธิวาส นายกิตติพงษ์ อำพันธ์ นายอำเภอยี่งอ ในฐานะผู้อำนวยการศูนย์ปฏิบัติการอำเภอยี่งอ เป็นประธานการประชุมกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ประจำเดือนพฤศจิกายน 2569 โดยมีหัวหน้าส่วนราชการ ปลัดอำเภอ เจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรยี่งอ เจ้าหน้าที่หน่วยเฉพาะกิจทหารพรานนาวิกโยธิน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุม

หนึ่งในประเด็นสำคัญของการประชุม คือการเตรียมความพร้อมรับมือสถานการณ์อุทกภัย หลังผู้ว่าราชการจังหวัดนราธิวาสแจ้งเตือนให้ทุกพื้นที่เฝ้าระวังสถานการณ์น้ำ โดยเฉพาะพื้นที่ที่ประสบปัญหาน้ำท่วมซ้ำซาก พร้อมกำชับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเตรียมความพร้อมด้านบุคลากร เครื่องมือ และการให้ความช่วยเหลือประชาชนอย่างทั่วถึง

ด้านนางจารุดา ลดาวัลย์วิวัฒน์ เกษตรอำเภอยี่งอ ได้เน้นย้ำให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เป็นแกนนำสำคัญในการประชาสัมพันธ์และสร้างความเข้าใจกับเกษตรกรในพื้นที่ 6 ตำบล ได้แก่ ตำบลยี่งอ ตำบลละหาร ตำบลจอเบาะ ตำบลลุโบะบายะ ตำบลลุโบะบือซา และตำบลตะปอเยาะ รวม 40 หมู่บ้าน

ทั้งนี้ อำเภอยี่งอมีประชากรประมาณ 44,000 คน โดยประชาชนประมาณ 60–70 เปอร์เซ็นต์ประกอบอาชีพด้านการเกษตร ทั้งการทำนา สวนยางพารา สวนปาล์มน้ำมัน และสวนผลไม้แบบผสมผสาน การปรับปรุงข้อมูลทะเบียนเกษตรกรให้ถูกต้องและเป็นปัจจุบันจึงมีความสำคัญต่อการวางแผนพัฒนาภาคเกษตรและการให้ความช่วยเหลือของภาครัฐ

ต่อมาเวลา 11.00 น. นางจารุดา พร้อมเจ้าหน้าที่สำนักงานเกษตรอำเภอยี่งอ อาสาสมัครเกษตรและสหกรณ์ตำบลลุโบะบายะ ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน และบัณฑิตอาสา ได้ลงพื้นที่ให้บริการประชาชน ณ ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน หมู่ 4 ตำบลลุโบะบายะ อำเภอยี่งอ เพื่อดำเนินการขึ้นทะเบียนและปรับปรุงทะเบียนเกษตรกร รวมถึงขึ้นทะเบียนผู้ปลูกข้าวนาปี ปีการผลิต 2569/70

การดำเนินงานดังกล่าวมีเป้าหมายเพื่อปรับปรุงข้อมูลด้านการเพาะปลูกให้เป็นปัจจุบัน ใช้เป็นฐานข้อมูลประกอบการดำเนินโครงการส่งเสริมและสนับสนุนของภาครัฐ ตลอดจนใช้ประกอบการพิจารณาให้ความช่วยเหลือเกษตรกร กรณีพื้นที่เพาะปลูกได้รับความเสียหายจากภัยพิบัติ ตามระเบียบและหลักเกณฑ์ของทางราชการ

นอกจากนี้ ยังได้ประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกรที่มีพื้นที่นาปล่อยร้างหรือไม่มีการเพาะปลูกต่อเนื่อง เร่งตรวจสอบและปรับปรุงข้อมูลกับสำนักงานเกษตรในพื้นที่ เนื่องจากตามข้อมูลที่แจ้ง หากปล่อยพื้นที่นาร้างเกิน 3 ปี โดยไม่มีการปรับปรุงข้อมูล อาจส่งผลต่อสถานภาพทะเบียนเกษตรกรและการรักษาสิทธิ์ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด

สำหรับมาตรการประกันภัยพิบัติแห่งชาติ ตามข้อมูลที่นำมาประชาสัมพันธ์ ระบุช่วงการดำเนินมาตรการตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2569 ถึงวันที่ 1 ตุลาคม 2570 โดยมีเงื่อนไขสำคัญคือ เกษตรกรต้องขึ้นทะเบียนและดำเนินการตามหลักเกณฑ์ก่อนเกิดภัยพิบัติ ไม่สามารถลงทะเบียนย้อนหลังภายหลังเกิดเหตุเพื่อขอรับสิทธิ์ได้ อีกทั้งการพิจารณาความช่วยเหลือจะต้องเป็นพื้นที่ที่ได้รับความเสียหายจริง และอยู่ในพื้นที่ที่ทางราชการประกาศเขตให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน

ส่วนมาตรการคุ้มครองที่อยู่อาศัยจากภัยธรรมชาติ 3 ประเภท ตามรายละเอียดที่แจ้ง ได้แก่

อุทกภัย ระบุเงินชดเชยเบื้องต้น 10,000 บาท ภายใน 7 วัน และชดเชยตามความเสียหายจริง รวมวงเงินไม่เกิน 100,000 บาทต่อหลังคาเรือน
วาตภัย ครอบคลุมความเสียหายจากพายุ รวมถึงฟ้าผ่า ระบุวงเงินชดเชยเบื้องต้น 5,000 บาท และสูงสุดไม่เกิน 100,000 บาทต่อหลังคาเรือนต่อครั้ง
แผ่นดินไหว ระบุวงเงินชดเชยเบื้องต้น 5,000 บาท และสูงสุดไม่เกิน 100,000 บาทต่อหลังคาเรือนต่อครั้ง
อย่างไรก็ตาม การได้รับความช่วยเหลือและการชดเชยต้องเป็นไปตามเงื่อนไข หลักเกณฑ์ และการตรวจสอบของหน่วยงานที่รับผิดชอบ

สำนักงานเกษตรอำเภอยี่งอจึงขอความร่วมมือเกษตรกรในพื้นที่เร่งตรวจสอบและปรับปรุงทะเบียนเกษตรกร รวมถึงข้อมูลแปลงเพาะปลูกให้ถูกต้องครบถ้วน อย่ารอให้เกิดภัยพิบัติก่อนจึงดำเนินการ เพราะข้อมูลทะเบียนที่เป็นปัจจุบันถือเป็นส่วนสำคัญในการประกอบการพิจารณาสิทธิ์รับความช่วยเหลือจากภาครัฐ

nbt connext	https://thainews.prd.go.th/thainews/news/view/2470657/?bid=1
	วันที่ 8 พฤศจิกายน 2569

เกษตรอำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง ลงพื้นที่ติดตามการดำเนินงานศูนย์บ่มเพาะเกษตรกรรุ่นใหม่ หมู่ที่ 2 ตำบลทุ่งยาว

นางสาวปราณี แข็งแรง นักวิชาการส่งเสริมการเกษตรชำนาญการ รักษาราชการแทนเกษตรอำเภอปะเหลียน พร้อมด้วยนายเพาว์ เพ็ชรหนู นักวิชาการส่งเสริมการเกษตรชำนาญการ สำนักงานเกษตรอำเภอปะเหลียน ร่วมกับเจ้าหน้าที่กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกร สำนักงานเกษตรจังหวัดตรัง ลงพื้นที่ติดตามการดำเนินงานศูนย์บ่มเพาะเกษตรกรรุ่นใหม่ อำเภอปะเหลียน หมู่ที่ 2 ตำบลทุ่งยาว อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง ของนายอนุพงษ์ ก้าวสัมพันธ์ (คุณเปิ้ล) ศูนย์บ่มเพาะเกษตรกรรุ่นใหม่ อำเภอปะเหลียน หมู่ที่ 2 ตำบลทุ่งยาว อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง ของนายอนุพงษ์ ก้าวสัมพันธ์ (คุณเปิ้ล) มีกิจกรรมการปลูก ดูแลพริกไทยตรัง (พันธุ์ปะเหลียน) เป็นสินค้าเกษตรอัตลักษณ์ท้องถิ่นที่ได้รับการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) จุดเด่นที่ทำให้พริกไทยตรังแตกต่างจากพริกไทยทั่วไป คือ มีรสเผ็ดร้อนลุ่มลึก ค้างนาน และมีกลิ่นหอมเฉพาะตัว ไม่เผ็ดแหลมจี๊ดเหมือนพริกไทยทั่วไป นอกจากนี้ยังมีการแปรรูปพริกไทยตรัง ภายใต้แบรนด์ ลดา (LADA Trangpepper) ซึ่งยังคงทำแบบดั้งเดิมพิถีพิถัน โดยการปล่อยให้พริกไทยแก่จัด และ เก็บเกี่ยวเป็นขั้นตอน โดยพริกไทยแก่จัดสีเขียวจะนำไปทำพริกไทยดำ พริกไทยเริ่มสุกเม็ดสีส้ม จะนำไปทำพริกไทยแดง และพริกไทยสุกเต็มที่สีแดง จะนำไปทำพริกไทยขาว สนใจสามารถติดต่อสอบถามได้ที่ 099-320-4698 (คุณเปิ้ล)

nbt connext	ttps://thainews.prd.go.th/thainews/news/view/2470665/?bid=1
	วันที่ 8 พฤศจิกายน 2569

เกษตรอำเภอวังวิเศษ จังหวัดตรัง ลงพื้นที่สำรวจความเสียหายของเกษตรกรผู้ประสบภัยด้านพืชในตำบลท่าสะบ้า

นางสาวเพ็ญพร แสงแก้ว เกษตรอำเภอวังวิเศษ มอบหมายให้ นายบดินทร์ ภักดี นักวิชาการส่งเสริมการเกษตรปฏิบัติการ สำนักงานเกษตรอำเภอวังวิเศษ ร่วมกับคณะอนุกรรมการตรวจสอบความเสียหายด้านการเกษตรระดับหมู่บ้าน ลงพื้นที่สำรวจความเสียหายของเกษตรกรผู้ประสบภัยด้านพืช หมู่ที่ 7 ตำบลท่าสะบ้า จำนวน 3 ราย ทั้งหมดเป็นแปลงปาล์มน้ำมัน ส่วนใหญ่เป็นแปลงอยู่ใกล้แม่น้ำ ช่วงฝนตกหนักระดับน้ำในแม่น้ำสูงขึ้น ทำให้น้ำท่วมบริเวณโคนต้นและทะลายเกิดอาการผลเน่า

เบื้องต้นได้ชี้แจงหลักเกณฑ์และขั้นตอนการขอรับความช่วยเหลือของเกษตรกรผู้ประสบภัยพิบัติด้านพืชให้เกษตรกรได้รับทราบ สำหรับการฟื้นฟูแปลงเบื้องต้น ควรทำความสะอาดแปลง ตัดทะลาย กิ่งที่หัก เสียหายออก ควรตัดทะลายเน่าทิ้ง หากปล่อยไว้นานอาจเกิดเชื้อราแพร่กระจายไปทะลายอื่น เมื่อดินแห้งควรปรับสภาพดินด้วยการพรวนดิน และใส่ปุ๋ยอินทรีย์เพื่อเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ ใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาช่วยควบคุมเชื้อสาเหตุโรคพืชที่อยู่ในดิน และหากสภาพดินมีความเป็นกรดมากเกินไป ให้ใส่วัสดุปรับปรุงความเป็นกรด-ด่าง เช่น โดโลไมท์ ปูนขาว เพื่อปรับสภาพความเป็นกรดของดิน ฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์และปรับโครงสร้างดินที่เสียหาย

nbt connext	https://thainews.prd.go.th/thainews/news/view/2470681/?bid=1
	วันที่ 8 พฤศจิกายน 2569

เกษตรอำเภอย่านตาขาว จังหวัดตรัง ลงพื้นเยี่ยมเยียนกิจกรรมการผสมปุ๋ยเคมีสูตร 14-7-35 ของแปลงใหญ่ปาล์มน้ำมันบ้านคลองลำเลียง ตำบลทุ่งค่าย

นายปรมะ จันธนู เกษตรอำเภอย่านตาขาว มอบหมายให้ นางแพรวพรรณ ทองพิทักษ์ นักวิชาการส่งเสริมการเกษตรชำนาญการ ลงพื้นเยี่ยมเยียนกิจกรรมการผสมปุ๋ยเคมีสูตร 14-7-35 ของแปลงใหญ่ปาล์มน้ำมันบ้านคลองลำเลียง หมู่ที่ 9 ตำบลทุ่งค่าย อำเภอย่านตาขาว จังหวัดตรัง นำโดยนายภูนารถ จันทร์ย่อง ประธานกลุ่มฯ และสมาชิกกลุ่มมีมติให้ใช้งบสนับสนุนปัจจัยการผลิต ภายใต้โครงการส่งเสริมเกษตรแบบแปลงใหญ่เพื่อปรับเพิ่มผลิตภาพการผลิต ซื้อแม่ปุ๋ยสูตร 18-46-0, 46-0-0 และ 0-0-60 นำมาผสมสูตรปุ๋ยปาล์มน้ำมันที่ให้ผลผลิตสูตร 14-7-35

ทั้งนี้ ทางกลุ่มได้จำหน่ายให้แก่สมาชิกในราคาที่ต่ำกว่าท้องตลาด และสมาชิกสามารถลดต้นทุนการผลิตได้มากถึง 30-50% เนื่องจากไม่ต้องเสียเงินซื้อสารตัวเติม (เช่น ดินทราย ดินขาว หรือยิบซั่ม) และสามารถเลือกปรับสัดส่วนธาตุอาหาร N-P-K ให้ตรงกับความต้องการของพืชและค่าวิเคราะห์ดินได้ตามต้องการอีกด้วย